

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/93/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713209361
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5713209361.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Urbanovej a členov senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci navrhovateľov: 1/ M. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/X, XXX XX Z., štátny občan SR, 2/ B. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/X, XXX XX Z., štátna občianka SR, obaja zastúpení JUDr. Gabrielou Kľačanovou, advokátkou, so sídlom A. C. XX, XXX XX M., proti odporcom: 1/ P. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. C. XX, XXX XX Z., štátny občan SR, 2/ Ing. K. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. C. XX, XXX XX Z., štátna občianka SR, obaja zastúpení JUDr. Miroslavom Salínim, advokátom, so sídlom O. XX, XXX XX M., v konaní o určení povinnosti zdržať sa zásahov do vlastníckeho práva, o odvolaní navrhovateľov i odporcov proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 11C/39/2013-104 zo dňa 04. 11. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 11C/39/2013-104 zo dňa 04. 11. 2014 vo výroku II., ktorým súd vo zvyšku návrh navrhovateľov v rade 1/ a 2/ zamietol, p o t v r d z u j e .

Vo zvyšnej časti, t. j. vo výroku I., ktorým súd uložil odporcom v rade 1/ a 2/ povinnosť zdržať sa umiestňovania palivového dreva v bezprostrednej blízkosti rodinného domu číslo súpisné XXXX, postaveného na parcele KN-C č. 1859/1 o výmere 92 m² - zastavané plochy a nádvoría, zapísaného na LV č. XXXX pre k. ú. Z., obec Z., okres Martin a vo výroku III. o trovách konania, rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 11C/39/2013-104 zo dňa 04. 11. 2014 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcom v rade 1/ a 2/ povinnosť zdržať sa umiestňovania palivového dreva v bezprostrednej blízkosti rodinného domu číslo súpisné XXXX, postaveného na parcele KN-C č. 1859/1 o výmere 92 m² - zastavané plochy a nádvoría, zapísaného na LV č. XXXX pre k. ú. a obec Z., okres Martin (veta I. výroku rozsudku). Vo zvyšku návrh navrhovateľov v rade 1/ a 2/ zamietol (veta II. výroku rozsudku). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu (veta III. výroku rozsudku).

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom doručeným okresnému súdu dňa 24.06.2013 sa navrhovatelia domáhali, aby súd vydal rozsudok, ktorým by odporcom uložil povinnosť, aby sa spoločne a nerozdielne zdržali rušenia navrhovateľov umiestňovaním palivového dreva v bezprostrednej blízkosti rodinného domu navrhovateľov až do výšky okien predmetného rodinného domu súpisné číslo XXXX, postaveného na pozemku KN-C parc. č. 1859/1 o výmere 92 m² - zastavané plochy a nádvoría, zapísaného na LV č. XXXX pre k. ú. a obec Z., okres Martin a zároveň umiestňovaním nepriehľadnej zelenej plachty na plot navrhovateľov, pretože takýmto svojím konaním odporcovia nadmieru primeranú pomerom obťažujú navrhovateľov pri výkone ich vlastníckeho práva. Súčasne žiadali, aby súd zaviazal odporcov nahradiť im trovy, ktoré im v súvislosti s týmto konaním vzniknú. Svoj návrh odôvodnili tým, že navrhovatelia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, nachádzajúcich sa v k. ú. Z.,

evidovaných na LV č. XXXX, a to rodinného domu číslo súpisné XXXX, postaveného na parcele KN-C č. 1859/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 92 m², garáže číslo súpisné XXXX postavenej na parcele KN-C č. 1859/5 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 42 m² a pozemkov: KN-C parc. č. 1859/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 92 m², KN-C parc. č. 1859/2 - záhrady o výmere 47 m², KN-C parc. č. 1859/4 zastavané plochy a nádvoria o výmere 98 m² a KN-C parc. č. 1859/5 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 42 m². Odporcovia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi susediacich nehnuteľností, ktoré sa nachádzajú v k. ú. Z., evidovaných na LV č. XXXX, a to rodinného domu číslo súpisné XXXX postaveného na parcele KN-C č. 1858/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 124 m² a pozemkov: KN-C parc. č. 1857 - záhrady, o výmere 167 m², KN-C parc. č. 1858/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 158 m², KN-C parc. č. 1852/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 124 m², KN-C parc. č. 1874 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 308 m² a KN-C parc. č. 1875 - záhrady o výmere 171 m². Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že navrhovatelia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, nachádzajúcich sa v k. ú. Z., evidovaných na LV č. XXXX, a to rodinného domu číslo súpisné XXXX, postaveného na parcele KN-C č. 1859/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 92 m², garáže číslo súpisné XXXX postavenej na parcele KN-C č. 1859/5 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 42 m² a pozemkov: KN-C parc. č. 1859/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 92 m², KN-C parc. č. 1859/2 - záhrady o výmere 47 m², KN-C parc. č. 1859/4 zastavané plochy a nádvoria o výmere 98 m² a KN-C parc. č. 1859/5 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 42 m². Odporcovia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi susediacich nehnuteľností, ktoré sa nachádzajú v k. ú. Z., evidovaných na LV č. XXXX, a to rodinného domu číslo súpisné XXXX postaveného na parcele KN-C č. 1858/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 124 m² a pozemkov: KN-C parc. č. 1857 - záhrady, o výmere 167 m², KN-C parc. č. 1858/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 158 m², KN-C parc. č. 1852/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 124 m², KN-C parc. č. 1874 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 308 m² a KN-C parc. č. 1875 - záhrady o výmere 171 m². Odporcovia dňa 06.12.2012 na svojom pozemku umiestnili palivové drevo v bezprostrednej blízkosti rodinného domu navrhovateľov a to až do výšky okien rodinného domu navrhovateľov takým spôsobom, že drevo tieni a zabraňuje vnikaniu denného svetla do okna obývacej izby rodinného domu, následkom čoho navrhovatelia nemajú v dome denné svetlo a musia svietiť v priebehu celého dňa. Súčasne na plot navrhovateľov odporcovia zo svojej strany umiestnili nepriehľadnú zelenú plachtu, ktorá taktiež navrhovateľom tieni a zabraňuje prieniku svetla na ich nehnuteľnosť. Navrhovatelia poukázali na tú skutočnosť, že v rodinnom dome bývajú aj ich dve maloleté deti, ktorým vzniknutá situácia nesmierne sťažuje ich každodenné aktivity, najmä prípravu do školy. V obývacej izbe si totiž deti navrhovateľov vyhotovujú domáce úlohy a pripravujú sa na školské vyučovanie. Ku svojim tvrdeniam navrhovatelia predložili 17 ks fotografií, ktoré zachytávajú stav v zimnom období a tiež stav v čase podania návrhu na súd. Navrhovatelia niekoľkokrát vyzývali odporcov na odstránenie existujúceho protiprávneho stavu. Prvý výzvu zo dňa 18.04.2013 odporcovia v odbernej lehote neprevzali. Ďalšiu výzvu zo dňa 16.05.2013 prevzali dňa 20.05.2013, no nijakým spôsobom na ňu nereagovali. Navrhovatelia sa snažili vzniknutú situáciu riešiť nielen výzvou adresovanou odporcom, ale aj prostredníctvom Mesta Vrútky, ktoré požiadali o vydanie predbežného opatrenia, spočívajúceho vo vydaní zákazu umiestňovať palivové drevo zo strany odporcov v bezprostrednej blízkosti ich rodinného domu a zároveň uloženia povinnosti uložiť rušiteľom obnoviť predošlý pokojný stav. Mesto Vrútky odmietlo v danej situácii zasiahnuť a odporučilo navrhovateľom, aby sa domáhali ochrany svojho práva na súde. Navrhovatelia sú presvedčení, že odporcovia nad mieru primeranú pomerom t.j. nad prístupnú mieru zasahujú do ich vlastníckeho práva, a to nielen vo vzťahu k pomerom v danom mieste a v čase, ale aj vo vzťahu k objektívne žiadaným pomerom. Dňa 25.09.2014 okresný súd vykonal ohliadku, z ktorej mal preukázané tvrdenie navrhovateľov, že odporcovia palivové drevo uložili vo veľmi tesnej blízkosti rodinného domu navrhovateľov, v dôsledku čoho je veľmi zatienené okno obývacej miestnosti navrhovateľov. Pri ohliadke obývacej miestnosti navrhovateľov, mal súd preukázané, že do tejto izby neprenikalo v ten deň takmer žiadne svetlo, keď v tom čase bolo zamračené. V prípade, že by navrhovatelia chceli vykonávať v tejto miestnosti bežné činnosti, museli by používať denné umelé svetlo. Na základe uvedeného súd I. stupňa dospel k záveru, že v danom prípade sa jedná o neprimeraný zásah odporcov do užívania nehnuteľnosti navrhovateľov. Zároveň súd na predmetnej ohliadke zistil, že zelená plachta, ktorá bola uložená odporcami na plot navrhovateľov je umiestnená vo výške 2 metrov. Nakoľko navrhovatelia majú nižšie postavený pozemok, javí sa im táto plachta vo vyššej výške, oproti tomu ako je umiestnená u odporcov. Zo strany pozemku odporcov bola však táto plachta vo výške cca 2 metre, to znamená v štandardnej výške.

Okresný súd konštatoval, že výkon vlastníckeho práva vyplývajúci z ust. § 123 Občianskeho zákonníka nesmie prekročiť zákonom stanovené medze. Musí byť vzájomne medzi vlastníkmi susediacich

nehnutelností do určitej miery tolerovaný. Tolerancia však nesmie byť zneužívaná v prospech jedného vlastníka na úkor jeho ostatných susedov. Vždy by malo ísť o určitú vzájomnú rovnováhu medzi výkonom vlastníckych práv a to tým spôsobom, že vlastníci susediacich nehnuteľností navzájom voči sebe niečo strpia, zdržia sa nejakého konania, alebo niečo vykonajú a to tak, aby predišli k vzniku sporov. Takzvaná „reprocita“ medzi vlastníckymi nesmie presiahnuť určitú hranicu, keď jeden z vlastníkov by bol v zjavnej nevýhode oproti tomu druhému. Mohlo by tak dochádzať k zneužívaniu vlastníckeho práva na ujmu práv iných vlastníkov, prípadne iných osôb. V danom prípade neexistuje v rámci žiadneho predpisu (stavebný zákon, vyhlášky a podobne) obmedzenie pre svetelnosť obytných priestorov, ak nejde o tienenie iným objektom ako stavbou.

Neoprávnenosť zásahu je podľa ust. § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyjadrená generálnou klauzulou - vlastník veci sa musí zdržať obťažovania iného nad mieru primeranú pomerom, alebo ak by vážne ohrozoval výkon jeho práv. Primeranosť zásahu do vlastníckeho práva, práve tak ako vážne ohrozenie výkonu práva podľa uvedeného zákonného ustanovenia, musia byť hodnotené so zreteľom na všetky okolnosti prípadu z objektívnych hľadísk. Pokiaľ ide o pojmy „miera primeraná pomerom“ a „vážne ohrozenie výkonu práva“ súd sa neuspokojil len so subjektívnym stanoviskom navrhovateľov a vykonal zistenia, ktoré boli podkladom pre objektívny výklad uvedených pojmov, a to ohliadkou na mieste samom dňa 25.09.2014. Objektívne hľadisko vždy skúmal porovnaním k podobným pomerom v danej oblasti.

Pri posudzovaní, či sú dané podmienky pre poskytnutie ochrany podľa § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pojem „nad mieru primeranú pomerom“ vykladal súd tak, že čo určuje hranicu medzi dovoleným správaním (od optimálneho stavu po stav ešte prípustný) a nedovoleným správaním (nad prístupnú mieru), a to nielen vo vzťahu ku konkrétnym pomerom v danom mieste čase, ale aj vo vzťahu k objektívne žiadúcim pomerom. Súd zvažoval, aká je v danej lokalite situácia s prihliadnutím na konkrétnu imisiu. Tak ako vyplynulo aj z vyjadrenia účastníkov konania, v tejto lokalite sa jedná o pozemky, ktoré sú úzke a dlhé a skutočne niektoré nehnuteľnosti sú stavané vedľa seba veľmi blízko a majú aj nešťastné riešenia, napr. v prípade navrhovateľov je to umiestnenie okien, ktoré majú výhľad na miestnu komunikáciu a na susednú nehnuteľnosť. Prvostupňový súd sa preto zaoberal otázkou, kedy je miera obťažovania primeraná pomerom a aká je v tomto konkrétnom prípade. V prípade, že výkon vlastníckeho práva jedného vlastníka dosiahne intenzitu, ktorá predstavuje vážne ohrozenie výkonu práv druhého vlastníka, vtedy pri poskytnutí ochrany nie je potrebné skúmať mieru primeranú pomerom, pretože zásah je zjavný a dosahuje takú intenzitu, že znemožňuje riadny výkon vlastníckeho práva bez potreby posúdenia objektívneho hľadiska. Takto to je aj v prípade uloženia palivového dreva odporcami pred okno navrhovateľov. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že zo strany odporcov ide o neoprávnený zásah jedného z vlastníkov susediacich nehnuteľností do práv vlastníkov inej nehnuteľnosti - konkrétne navrhovateľov, ktorý spĺňa jednu z dvoch skutkových podstát vyjadrených v ust. § 127 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka, nakoľko nad mieru primeranú pomerom obťažuje a vážne ohrozuje výkon vlastníckeho práva navrhovateľov.

Občiansky zákonník v ust. § 127 ods. 1 exemplifikatívne vymedzuje povinnosti, ktorých sa musí vlastník zdržať, aby nedošlo k zásahu do iných práv. Tento výpočet nie je definitívny, ale zahŕňa skoro všetky situácie, ktoré v súčasnosti môžu nastať a zásah môže mať rôzny charakter. Takýto zásah môže mať aj svetelný charakter, nadmerné prenikanie zvuku, tepla a pod. Vo vzťahu k námietke odporcov o nevykonateľnosti petitu návrhu, okresný súd uviedol, že navrhovateľ dožadujúci sa súdnej ochrany sa môže dovolávať iba uloženia povinnosti vlastníkovi veci, aby sa zdržal neoprávnených zásahov - presne vymedzeného rušenia, nie však povinnosti niečo konkrétne konať. Nemožno prekročiť formuláciu ust. § 127 Občianskeho zákonníka, možno len žiadať od vlastníka nehnuteľností, aby sa zdržal konania, ktorým by nad mieru primeranú pomerov obťažoval práva osôb alebo ich obmedzoval vo výkone práv. Na základe toho sa dotknutá osoba nemôže dovolávať z ust. § 127 Občianskeho zákonníka určitého aktívneho konania, ktorým môže byť odstránenie závadného stavu a podobne. Pri ochrane podľa ust. § 127 Občianskeho zákonníka, sa povinnej osobe ponecháva na výber, aby si sama vybrala spôsob, ktorým zamedzí zásahom do susednej nehnuteľnosti. Súd je viazaný žalobným petitom uvedeným v návrhu a žalobca vždy musí v návrhu presne vymedziť podstatné skutočnosti opisujúce v čom spočíva zásah do jeho práva nad mieru primeranú pomerom a presné uvedenie, čoho sa má vlastník nehnuteľnosti zdržať. Podľa názoru okresného súdu v prejednávanom prípade právna zástupkyňa navrhovateľov jasne a zrozumiteľne formulovala žalobný petit a to, aby sa odporcovia zdržali umiestňovania palivového dreva v bezprostrednej blízkosti rodinného domu. To, akým spôsobom sa odporcovia zdržia neoprávneného zásahu, sa ponecháva na výber odporcom ako povinným osobám. V súdnej veci súd I. stupňa zistil, že zo strany odporcov dochádza k obťažovaniu navrhovateľov nad mieru primeranú pomerom, že ide o vážne ohrozenie výkonu ich vlastníckeho práva, a preto v časti, ktorej

sa navrhovatelia domáhali zdržať umiestňovania palivového dreva v bezprostrednej blízkosti rodinného domu navrhovateľov odporcami, žalobe vyhovel.

Na základe vykonaného dokazovania, predovšetkým ohliadky na mieste samom súd nepovažuje za spoločensky únosné ukladanie palivového dreva v blízkosti nehnuteľnosti a okna navrhovateľov, v dôsledku čoho skutočne dochádza k výraznému tieneniu ich nehnuteľnosti. Poukázal pritom aj na vyjadrenie odporkyne v rade 2/, ktorá na otázku súdu, sama uviedla, že by jej rovnako umiestnené drevo pred jej domom vadilo. Podľa názoru okresného súdu nie je vhodné, aby bolo palivové drevo takýmto spôsobom umiestňované pred oknom nehnuteľnosti navrhovateľov. Pokiaľ odporcovia argumentovali zabezpečením súkromia, súd konštatoval, že sa u nich jedná len o malý priestor, súvisiaci so vstupom do garáže a nehnuteľnosti, pri ktorej nie je predpoklad dlhodobého zdržiavania sa odporcov tak, aby zo strany navrhovateľov došlo k nejakému narúšaniu súkromia. Práve naopak, odporcovia majú veľký pozemok, ktorý sa nachádza za plotom nehnuteľnosti navrhovateľov, kde majú aj vytvorený priestor na užívanie nehnuteľností. Zložené palivové drevo pôsobí neesteticky, pričom bráni dostatočnému zabezpečeniu svetelnosti do rodinného domu navrhovateľov. Je možné predpokladať, že túto skutočnosť uznali aj odporcovia v rade 1/ a 2/, keďže zo záverečnej reči ich právneho zástupcu vyplynulo, že postupne sa drevo vzhľadom na vykurovaciu sezónu likviduje. Na druhej strane okresný súd zdôraznil, že palivové drevo tam bolo uložené už od 06.12.2012, ktorá skutočnosť viedla navrhovateľov k podaniu návrhu na súd.

Z uvedených dôvodov súd určil, že odporcovia sa majú zdržať umiestňovania palivového dreva v bezprostrednej blízkosti rodinného domu, tak aby nad mieru primeranú pomerom neobťažovali navrhovateľov vo výkone ich práv, teda súd neurčil, aké konkrétne opatrenia musia odporcovia vykonať. Či tie opatrenia odporcami budú dostačujúce, možno riešiť až v konaní o súdny výkon rozhodnutia, teda v exekúcii. Rozsudok ukladajúci povinnosť niečoho sa zdržať má ten význam, že vlastník môže proti každému rušeniu toho istého druhu navrhnuť súdny výkon rozhodnutia, na základe toho istého rozsudku podľa ust. § 192 Exekučného poriadku.

Pokiaľ sa navrhovatelia domáhali zdržať sa umiestňovania nepriehľadnej zelenej plachty na plot navrhovateľov, v tejto časti návrh navrhovateľov zamietol. Po ohliadke na mieste samom dospel totiž súd k záveru, že nedochádza k obťažovaniu navrhovateľov nad mieru primeranú pomerom. V tomto prípade ide o bežné správanie sa, kedy sú susedia povinní navzájom strpieť užívanie nehnuteľnosti aj takýmto spôsobom. Prvostupňový súd pritom poukázal na pretrvávajúce vzájomné rozpory medzi navrhovateľmi a odporcami. Umiestnením nepriehľadnej plachty na plot navrhovateľov dôjde k zabezpečeniu určitého súkromia účastníkov a tiež k zníženiu podnetov vyvolávajúcich vzájomné konflikty medzi nimi. Súd ani ohliadkou na mieste samom nezistil, že by sa v tejto časti jednalo o nejaké závažné tienenie, alebo neprenikanie svetla do nehnuteľnosti navrhovateľov.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, nakoľko v konaní boli úspešní tak navrhovatelia aj odporcovia v jednej polovici.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporcovia v rade 1/ a 2/, a to proti jeho výroku I., ktorým sa domáhali jeho zmeny v napadnutej časti tak, že odvolací súd návrh navrhovateľov v plnom rozsahu zamietne. Súčasne si uplatnili voči odporcom náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania.

Uviedli, že podľa ich názoru je určenie povinnosti v I. časti výroku napadnutého rozsudku nejasné a nepresné, ktoré zároveň odporcov neoprávnené a v rozpore s ust. § 127 Občianskeho zákonníka obmedzuje pri výkone ich vlastníckeho práva. Takýto výrok prvostupňového súdu nezodpovedá ani výsledkom vykonaného dokazovania. Samotné rozhodnutie v predmetnej časti je v rozpore s ustálenou judikatúrou súdov. Odporcovia tiež namietali, že súd prvého stupňa v napadnutej časti meritórne rozhodol v rozpore s petitom návrhu na začatie konania, formulovaným navrhovateľmi. Z vykonaného dokazovania pred okresným súdom totiž vyplynulo, kde je umiestnené palivové drevo, ktoré do určitej miery tienilo prenikaniu svetla do okna obývačky navrhovateľov orientovaného na východnú stranu. Toto okno je však umiestnené nezvyklo nízko nad zemou a slnečné svetlo do neho svieti priamo len dopoludnia bez ohľadu na to, či je tam umiestnené palivové drevo odporcov alebo nie. Popoludní do tohto okna (vzhľadom na jeho východnú orientáciu) už slnko nesvieti vôbec. Odporcovia uvedené palivové drevo umiestnili asi 70 cm od východnej steny rodinného domu navrhovateľov, a to pozdĺž východnej steny až do výšky nad parapetu (spodný okraj, resp. plech okna), najmä za účelom svojej ochrany pred navrhovateľmi. Navrhovatelia podali na odporcu P. M. trestné oznámenie s vážnymi obvineniami (hrozba ujmom na zdraví, resp. zabitím) a na základe vyšetrovania a následného súdneho konania bolo preukázané, že P. M. sa nedopustil žiadneho trestného činu. Všetky obvinenia zo strany navrhovateľov boli voči nemu vykonštruované. Odporcovia v obave, že sa takéto konanie zo strany navrhovateľov v budúcnosti zopakuje, (keď odporcovia majú plný výhľad na pozemok patriaci

odporcom), si skládkou dreva chcú chrániť svoje súkromie. Chcú tým zabrániť tomu, aby navrhovatelia vyhotovovali rôzne zábery alebo záznamy z ich rodinného a intímneho života.

Okrem toho, petit návrhu i samotného výroku rozsudku je neurčitý, na čo odporcovia opakovane poukazovali na pojednávaniach pred súdom prvého stupňa. Navrhovatelia sa v petite svojho návrhu domáhali, aby sa odporcovia zdržali od umiestňovania palivového dreva v bezprostrednej blízkosti ich rodinného domu až do výšky okien rodinného domu. Už samotný pojem „bezprostredná blízkosť rodinného domu navrhovateľov“ je nepresný. Keďže palivové drevo odporcov bolo umiestnené približne 70 cm od východnej steny rodinného domu navrhovateľov, nejedná sa o bezprostrednú blízkosť. Ani zdržanie sa umiestňovania palivového dreva „až do výšky okien predmetného rodinného domu“ nie je určité, pretože na východnej stene rodinného domu navrhovateľov je len jedno okno, a to okno, pri ktorom a pred ktorým vo vzdialenosti približne 70 cm odporcovia uskladňujú svoje palivové drevo. Ostatné okná na rodinnom dome navrhovateľov sú na iných stenách a nie sú otočené k pozemku a rodinnému domu odporcov a nie je pri nich ani uskladnené palivové drevo odporcov. Z takto formulovaného výroku nie je presne určené do výšky ktorých okien, alebo ktorého okna nemá byť uskladňované palivové drevo odporcami, pretože okná na iných stenách rodinného domu navrhovateľov sú v inej výške, ako ich okno na východnej stene situované smerom do dvora odporcov a ich rodinného domu. Prvostupňový súd prevzal do svojho výroku takto nepresnú a nejasnú formuláciu určenia, že odporcovia sa musia zdržať umiestňovania palivového dreva v bezprostrednej blízkosti rodinného domu súpisné číslo XXXX patriaceho navrhovateľom. To isté odvolatelia namietali vo vzťahu k formulácii až do výšky okien rodinného domu. Z napadnutého výroku rozsudku okresného súdu vyplýva, že kdekoľvek pri východnej stene rodinného domu navrhovateľov (a nielen pri okne obývačky na východnej stene), a to napr. vo výške parapety (spodnej časti okna) po hornú časť okna alebo napr. do určitej výšky od zeme po hornú časť okna. Týmto výrokom okresný súd jednak fakticky obmedzil vlastnícke právo odporcov nad rozsah a inak ako to požadovali navrhovatelia v žalobnom návrhu, a na strane druhej, neoprávnene a v rozpore s ust. § 127 Občianskeho zákonníka takto určenú povinnosť stanovil vo väčšom rozsahu ako to vyplývalo z dokazovania vykonaného pred súdom prvého stupňa a teda aj v rozsahu, v ktorom odporcovia neobťažovali nad mieru primeranú navrhovateľov a neohrozovali vážne výkon ich práv. Z vykonaného dokazovania (vrátane ohliadky na mieste samom) sa javilo ako problematické uskladnenie palivového dreva len pri okne a v takom rozsahu, v akom tienilo, resp. neumožňovalo prenikaniu denného svetla cez okno obývačky na východnej stene rodinného domu navrhovateľov. Ak súd takto videl obťažovanie navrhovateľov nad mieru primeranú v zmysle ust. § 127 Občianskeho zákonníka, mal aj takto určiť a presne vymedziť zdržanie sa umiestňovania palivového dreva zo strany odporcov, ktorí si chránili svoje súkromie. Navyše, obťažovanie navrhovateľov zo strany odporcov podľa vykonaného dokazovania by pripadalo do úvahy len v prípade tienenia vo výške od spodnej časti okna do určitej výšky od zeme po výšku hornej časti okna na východnej stene rodinného domu, a to len pri tomto okne navrhovateľov. Len v tomto zmysle mohla byť presne a jasne určená súdom odporcom povinnosť zdržať sa umiestňovania palivového dreva, a nie bezdôvodne po celej dĺžke východnej steny rodinného domu navrhovateľov, na čo nebol a ani nie je preukázaný žiaden dôvod. Z dokazovania vykonaného okresným súdom jednoznačne vyplýva, že odporcovia umiestnením voľnej skládky palivového dreva pri stene rodinného domu navrhovateľov neporušujú žiadne ustanovenia platných právnych predpisov z pohľadu ochrany pred požiarmi. Ak súd pri rozhodovaní o povinnosti odporcov zdržať sa uskladnenia dreva, hľadal analógiu v súvislosti s hrozbou požiaru pre voľnú skládku dreva so skladom dreva ako stavbou, podľa odporcov to nie je správne, a takýto postup nemá to oporu v zákone, ani vo vyjadrení orgánu hasičského a záchranného zboru, ktoré je súčasťou spisového materiálu, a preto to nemožno považovať ani za obťažovanie navrhovateľov nad mieru primeranú v zmysle ust. § 127 Občianskeho zákonníka. Z ustálenej judikatúry súdov vyplýva, že obmedzenie vlastníckeho práva, teda zdržanie sa nejakého konania musí byť súdom presne a jednoznačne určené a v žiadnom prípade to nemožno nechať na aplikáciu či výklad pri výkone rozhodnutia, prípadne exekúcií tak, ako to je uvedené na str. 13 v poslednom odseku napadnutého rozhodnutia. Takto nejasné a nepresné určenie povinnosti zdržať sa umiestnenia palivového dreva ako je uvedené v napadnutej I. časti výroku okresného súdu, môže podľa názoru odporcov v budúcnosti namiesto urovnania jedného konfliktu vytvoriť medzi účastníkmi ďalšie konflikty.

Rovnako navrhovatelia podali proti rozsudku okresného súdu v zákonom stanovenej lehote odvolanie, a to proti jeho výrokom, ktorým súd návrh navrhovateľov vo zvyšnej časti zamietol a proti výroku o trovách konania (výroky II. a III. rozsudku). Žiadali, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil tak, že ich návrhu bude vyhovieť. Súčasne si uplatnili voči odporcom náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania.

Nesúhlasili so zamietnutím návrhu, v časti, v ktorej sa navrhovatelia domáhali, aby súd uložil odporcom v rade 1/ a 2/ povinnosť zdržať sa umiestňovania nepriehľadnej zelenej plachty na plot navrhovateľov v rade 1/ a 2/. Odporcovia v rade 1/ a 2/ sa v konaní bránili tým, že plachtu umiestnili na plot navrhovateľov s ich súhlasom. Toto ich tvrdenie je nepravdivé a v rámci súdneho konania nebolo ani hodnoverným spôsobom preukázané. Navrhovatelia nikdy odporcom na takéto konanie súhlas neudelili. Odvolatelia poukázali na skutočnosť, že v mieste bydliska účastníkov konania sú stiesnené pomery, pozemok navrhovateľov je veľmi úzky a dlhý, a zároveň sa nachádza na rohu ulice. Navrhovatelia v rade 1/ a 2/ výhľad na pozemok odporcov v rade 1/ a 2/ nemajú, keďže rodinný dom odporcov sa nachádza v teréne vyššie, než rodinný dom navrhovateľov. Navrhovatelia vidia zo svojej nehnuteľnosti výlučne dvere do garáže odporcov, ktoré sú obohrané kamenným plotom o výške cca 2 metre patriaci odporcom. Navrhovatelia sú presvedčení, že samotný plot odporcov v rade 1/ a 2/ im dostatočným spôsobom zabezpečuje súkromie. Z pohľadu navrhovateľov sa zelená plachta, ktorú odporcovia umiestnili na plot navrhovateľov nachádza na ľavej strane od vchodu do rodinného domu navrhovateľov vo výške 3 metre a zasahuje až po garáž navrhovateľov. Čo sa týka svetových strán, z južnej strany odporcovia umiestnili nepriehľadnú zelenú plachtu a z východnej strany palivové drevo. Vo vzťahu k nehnuteľnostiam navrhovateľov spôsobuje zelená nepriehľadná plachta tienenie. Umiestnenie zelenej nepriehľadnej plachty na plot navrhovateľov, preto navrhovatelia považujú za taký zásah, ktorým odporcovia v rade 1/ a 2/ nad mieru primeranú pomerom obťažujú, narušujú a sťažujú výkon ich vlastníckeho práva.

Navrhovatelia vo svojom vyjadrení k odvolaniu odporcov navrhli napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku I. ako vecne správny potvrdiť. Súčasne si uplatnili voči odporcom náhradu trov odvolacieho konania.

Zdôraznili, že ešte pred podaním návrhu na súd chceli navrhovatelia vzniknutú situáciu riešiť mimosúdne dohodou s odporcami, ktorá však nebola pre ich neochotu možná. Následne sa navrhovatelia domáhali ochrany od Mesta Vrútky s prihliadnutím na fakt, že mesto má precíznejšiu znalosť o miestnych pomeroch a je pri ochrane práv operatívnejší ako súd. Tým, že odporcovia zo dňa na deň zasiahli do existujúceho pokojného stavu a v bezprostrednej blízkosti rodinného domu navrhovateľov uskladnili palivové drevo až do výšky okien rodinného domu navrhovateľov tak, že uskladnené palivové drevo tieni a zabráňuje vnikaniu denného svetla do okna predmetného rodinného domu, navrhovatelia v dôsledku toho nemajú v dome denné svetlo a musia svietiť v priebehu celého dňa. Mesto Vrútky nijakým spôsobom vo veci nezasiahlo a na stretnutie účastníkov na deň 09.05.2013 na Mestský úrad Vrútky sa odporcovia nedostavili. V dôsledku toho obec odkázala navrhovateľov na podanie žaloby na súd. Pokiaľ odporcovia svoje správanie odôvodňujú tým, že okno navrhovateľov je orientované na východnú stranu, kde do tohto okna svieti okno len dopoludnia a popoludní tam nesvieti vôbec, navrhovatelia zdôraznili, že nie je možné zamieňať si pojmy „denné svetlo“ a „slnečné svetlo“. Navrhovatelia považujú za neprijateľné, aby v dome určenom na bývanie nemali prirodzené denné svetlo v dôsledku dlhodobého tienenia zo strany odporcov. Navrhovatelia sú tak nútení používať v dome umelé osvetlenie počas celého dňa. Bez neho nie je možné v obydlí navrhovateľov vykonávať bežné zrakové činnosti a nie je ani splnené svetelné prostredie, ktoré nehnuteľnosti určené na bývanie majú mať. Táto okolnosť bola zistená aj na ohliadke okresným súdom vykonanej dňa 25.09.2014. Pokiaľ odporcovia uvádzajú, že palivové drevo umiestnili k oknu navrhovateľov z dôvodu zabezpečenia vlastného súkromia, navrhovatelia zdôraznili, že pokiaľ aj v minulosti k nejakým rušivým zásahom do súkromia odporcov zo strany tretích osôb došlo, odporcovia mali možnosť domáhať sa voči nim ochrany osobnosti. Odporcovia v priebehu súdneho konania nijaké zásahy do ich súkromia neosvedčili a nepreukázali, v dôsledku čoho navrhovatelia považujú ich tvrdenia za účelové, neopodstatnené a nepreukázané. Navrhovatelia nepopreli, že podali orgánom činným v trestnom konaní oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcim tomu, že došlo k spáchaniu trestného činu. Týmto ich podaním sa však zaoberali orgány činné v trestnom konaní, a nie navrhovatelia. Napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku I. vychádzal z dostatočne objektívne zisteného skutkového stavu veci. Zároveň zdôraznili, že vlastnícke právo je absolútne, ktoré pôsobí proti všetkým. Zodpovedá mu povinnosť každého iného subjektu nerušiť vlastníka vo výkone jeho vlastníckeho práva. Citovali pritom ust. § 123 Občianskeho zákonníka. Konštatovali tiež, že užívanie veci chápu ako správanie vlastníka, ktorým sa realizuje úžitková hodnota veci, a ktoré musí byť v súlade s právnymi predpismi. Užívať vec môže vlastník sám alebo prostredníctvom členov svojej rodiny a domácnosti. Navrhovatelia sú presvedčení o tom, že odporcovia ako vlastníci susedného pozemku sa majú zdržať činností, ktorými zasahujú nad mieru primeranú pomerom do vlastníckeho práva a užívania susediacich nehnuteľností. Z vykonaného dokazovania pred okresným súdom vyplýva, že zásahmi odporcov bola v značnej miere znížená pohoda bývania navrhovateľov a členov

ich rodiny a domácnosti aj s poukazom na špecifické danosti lokality, vlastnosti pozemkov účastníkov konania (polohy, tvaru, veľkosti, konfigurácie, terénu, sklonu, orientácie k svetovým stranám) a taktiež s prihliadnutím na vplyv existujúcej okolitej zástavby.

Odporcovia sa k opravnému prostriedku navrhovateľov písomne nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podali včas účastníci konania (§ 204 ods. 1, § 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 vety prvej O.s.p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O.s.p., preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 a 2 písm. b) O.s.p.) a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) vo výroku I., ktorým okresný súd uložil odporcom v rade 1/ a 2/ povinnosť zdržať sa umiestňovania palivového dreva v bezprostrednej blízkosti rodinného domu číslo súpisné XXXX, postaveného na parcele KN-C č. 1859/1 o výmere 92 m² - zastavané plochy a nádvoría, zapísaného na LV č. XXXX pre k. ú. Z., obec Vrútky, okres Martin a v závislom výroku III. o trovách konania podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a vo výroku II. ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie námietky odporcov uvedené v ich opravnom prostriedku sú dôvodné.

Pokiaľ odvolatelia prioritne namietali zmätočnosť samotného petitu návrhu na začatie konania a z neho vyplývajúcu zmätočnosť výroku napadnutého rozsudku táto ich odvolacia námietka bola v plnom rozsahu dôvodná. Takúto zmätočnosť nie je však možné odstrániť postupom v zmysle ust. § 95 ods. 1 O.s.p. pripustením zmeny návrhu, ale len postupom súdu I. stupňa v súlade s ust. § 43 ods. 1 O.s.p.. Jedná sa totiž o neúplné alebo nezrozumiteľné podanie a jeho vadu sa musí súd I. stupňa pokúsiť odstrániť skôr, než začne o ňom konať. Návrhom na začatie konania sa na súde možno domáhať uloženia povinnosti zdržať sa presne vymedzeného rušenia vlastníckeho práva (§ 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Je výlučne na vlastníckovi, aby si sám zvolil opatrenia, ktorými zamedzí ďalšiemu obťažovaniu suseda, prípadne ohrozeniu jeho práv. Súd si v prejednávanej veci neujasn timer charakter podávanej žaloby podľa ust. § 127 Občianskeho zákonníka a nestaral sa o to, aby nesprávne podanie navrhovateľov, čo do väd žalobného návrhu odstránil v súčinnosti s navrhovateľmi (§ 43 ods. 1 O.s.p.).

Vo výroku I. rozsudku, ktorým súd uložil odporcom v rade 1/ a 2/ povinnosť zdržať sa umiestňovania palivového dreva „v bezprostrednej blízkosti rodinného domu číslo súpisné XXXX, postaveného na pozemku KN-C parc. č. 1859/1 o výmere 92 m² - zastavané plochy a nádvoría, zapísaného na LV č. XXXX pre k. ú. Z., obec Vrútky, okres Martin“ sa prvostupňový súd nielenže nedržel petitu návrhu (a teda jeho výrok je v rozpore s ust. § 153 ods. 2 O.s.p.), ale takto formulovaný výrok podľa názoru odvolacieho súdu nie je ani vykonateľný. Absencia v označení pozemku údajmi katastra nehnuteľností patriaceho odporcom, na ktorom je uskladňované palivové drevo, presná špecifikácia steny a okna domu, vo vzťahu ku ktorému má byť rozhodnuté o umiestňovaní palivového dreva odporcov, aj so vzdialenosťou konkrétneho okna obývacej izby navrhovateľov od zeme po jeho spodnú parapetu a celej jeho výšky, spôsobuje nevykonateľnosť napadnutého výroku rozsudku. Formulácia „bezprostredne blízko rodinného domu patriacemu navrhovateľom“ je z hľadiska vykonateľnosti neurčitá a nedostatočná. Pod materiálnymi predpokladmi vykonateľnosti totiž rozumieme požiadavky kladené na výrok rozhodnutia spočívajúce v jednoznačnom určení oprávneného a povinného, presné určenie obsahu práv a povinností, vrátane rozsahu plnenia a stanovenia lehoty na plnenie. V danom prípade výrok I. napadnutého rozsudku týmto požiadavkám nezodpovedá. Je teda potrebné, aby okresný súd primárne vyzval navrhovateľov na odstránenie väd návrhu postupom v zmysle ust. § 43 ods. 1 O.s.p. na riadnu špecifikáciu nároku uplatneného žalobou v jej petite, aby v prípade núteného súdneho výkonu rozhodnutia (exekúcie) bolo možné rozsudok v predmetnej časti aj vykonať.

Zároveň odvolací súd zdôrazňuje, že pokiaľ procesný úkon účastníka konania obsahuje zjavnú nesprávnosť, ktorej odstránenie nevyžaduje značnú procesnú aktivitu súdu (napríklad rozsiahle dokazovanie), súd je povinný dať účastníkovi možnosť túto nesprávnosť napraviť ďalším procesným úkonom. Podstatné obsahové náležitosti žaloby (návrhu na začatie konania) vyplývajú z § 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 O.s.p.. To znamená, že z nej musí byť zrejmé, ktorému súdu je určená, kto ju robí a čo sleduje, musí byť podpísaná a datovaná; konkrétne musí žaloba obsahovať meno a bydlisko účastníkov, prípadne tiež ich zástupcov, opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých

sa žalobca dovoľáva a musí byť z nej zrejmé, čoho sa žalobca domáha (tzv. žalobný petit). Stanovením týchto náležitostí má byť zabezpečené naplnenie povinnosti tvrdení a povinnosti dôkaznej. Súdna prax rozhodujúcimi údajmi rozumie údaje, ktoré sú celkom nevyhnutné na to, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť a logicky vyžaduje, aby žalobný petit bol tak presný, určitý a zrozumiteľný, aby po jeho prevzatí do enunciátu súdneho rozhodnutia mohol byť nariadený a vykonaný výkon rozhodnutia (exekúcia). Prípadné vady žaloby je možné odstrániť postupom podľa § 43 O.s.p.. V danom prípade sa nejedná o hmotnoprávne poučenie (§ 5 ods. 1 O.s.p.), ale o riadnu špecifikáciu nároku uplatneného žalobou v jej petite. Prvostupňový súd skôr, než začne o takomto podaní konať, musí dať účastníkom príležitosť túto nesprávnosť odstrániť.

Táto skutočnosť viedla odvolací súd k zrušeniu napadnutého rozsudku v predmetnej časti i v závislom výroku o trovách konania a vráteniu veci okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odvolací súd pritom zdôrazňuje, že nepochybňuje doposiaľ vykonané dokazovanie, z ktorého nepochybne vyplýva, že odporcovia na svojom pozemku (doposiaľ bližšie nešpecifikovanom údajmi katastra nehnuteľností), na ktorom stojí garáž a plot smerom od pozemku patriacemu navrhovateľom uložili drevo až do takej výšky, že zatienili celý výhľad z okna obývačky rodinného domu navrhovateľov situovaného na východnej strane. Výkon vlastníckeho práva odporcov tak nepochybne prekročil zákonom stanovené medze. Z obsahu vykonaného dokazovania vyplýva, že svetelnosť v obývačke navrhovateľov je natoľko znížená, že musia celodenne svietiť. Na uvedenom závere súdu nič nemôže meniť ani skutočnosť, či sa jedná o okno situované na východnú stranu, kde slnko svieti najmä v dopoludňajších hodinách. Tak ako správne uvádzali navrhovatelia vo vyjadrení k odvolaniu odporcov, je potrebné rozlíšiť slnečný svit od denného svetla. Odporcovia zatienili okno navrhovateľov z obývačky do takej miery, že títo sú nútení v miestnosti celodenne svietiť, čím nepochybne znížili navrhovateľom celkový komfort užívania ich nehnuteľnosti. Okresný súd správne konštatoval, že nie je spoločensky únosné ukladanie palivového dreva v takej blízkosti nehnuteľnosti a okna navrhovateľov, ktoré skutočne prispieva a spôsobuje výrazné tienenie nehnuteľnosti. Argumentácia odporcov o zabezpečení súkromia nie je na mieste. Je tomu tak najmä preto, že sa jedná o okno, ktoré je situované smerom ku garáži odporcov, kde odporcovia logicky tráva len zanedbateľnú časť svojho voľného času. V danom prípade bol teda dôvod pre vydanie rozhodnutia súdu v zmysle ust. § 127 Občianskeho zákonníka, ktorým súd uloží odporcom zdržať sa ukladania palivového dreva na uvedenom mieste, ktoré však musí byť riadne vyšpecifikované (presným označením KN-C parcely odporcov, na ktorej je palivové drevo zložené, vzdialenosťou od rodinného domu navrhovateľov, a najmä ich okna obývacej izby, ako aj výškou, do akej ešte odporcovia môžu palivové drevo na svojom pozemku ukladať).

V dôsledku toho odvolací súd rozsudok okresného súdu vo veci samej vo výroku I. i v závislom výroku III. o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. f), h) a ods. 2 O.s.p.).

Vo vzťahu k výroku II. rozsudku odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku v predmetnej časti zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľov odvolací súd nepovažoval za dôvodné.

Občiansky zákonník vychádza zo zásady, že výkon akýchkoľvek práv alebo povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných osôb, a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Tomuto cieľu má slúžiť právna úprava susedských práv. Susedské práva možno vymedziť ako súhrn noriem občianskeho práva, ktoré upravujú vzťahy vlastníka a tretích osôb pri užívaní veci, pokiaľ ide o účinky užívania veci na tieto osoby (ich majetok). Právna úprava v oblasti susedských práv spočíva na zásade, že tieto práva sa môžu účinne uplatňovať len na základe vzájomnosti. Ochrana poskytovaná právam vlastníka jednej veci nesmie byť v nepomere ku spravodlivej ochrane, ktorá náleží právam vlastníka druhej veci. Vlastník veci, a teda aj vlastník susediacej nehnuteľnosti (pozemku alebo stavby) musí sa zdržať všetkého, čím by nad mieru primeranú pomerom obťažoval iného, alebo čím by vážne

ohrozoval výkon jeho práv. V prejednávanej veci tým, že odporcovia umiestnili zelenú nepriehľadnú plachtu na plot patriaci navrhovateľom nebolo preukázané, že by nad mieru primeranú pomerov obťažovali navrhovateľov, prípadne, že by vážne ohrozovali výkon ich práv. Tak ako správne konštatoval prvostupňový súd v napadnutom rozhodnutí tým, že odporcovia na plot navrhovateľov umiestnili nepriehľadnú zelenú plachtu nedochádza k obťažovaniu navrhovateľov nad mieru primeranú pomerov vyžadovanom ust. § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V danom prípade sa jedná o bežné správanie, kedy si susedia sú povinní navzájom strpieť užívanie nehnuteľností aj takýmto spôsobom. Tým dôjde aj k zabezpečeniu súkromia všetkých účastníkov, pokojného užívania im patriacich nehnuteľností a tiež k eliminácii možného vzniku vzájomných konfliktov. Zároveň z ohliadky vykonanej prvostupňovým súdom jednoznačne vyplýva, že sa nejedná o nejaké závažné tienenie, ktorého dôsledkom by bolo neprenikanie svetla do nehnuteľnosti patriacich navrhovateľom. Zelená nepriehľadná plachta je umiestnená vo výške 2 metrov. Jedná sa o štandardnú výšku, v ktorej sa takáto plachta bežne umiestňuje. Z pozemku navrhovateľov sa táto plachta javí vo vyššej výške, len preto, že títo majú pozemok situovaný nižšie ako odporcovia. Keďže sa v danom prípade nejedná o absolútne svetlo neprepúšťajúcu plachtu, nie je na mieste rozhodnutie súdu o jej odstránení odporcami.

Podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci vo vzťahu k výroku II. okresný súd postupoval v súlade s ust. § 132 O.s.p., podľa ktorého dôkazy súd vyhodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Krajský súd zdôrazňuje, že odlišné (subjektívne) hodnotenie vlastných argumentov navrhovateľmi, resp. ich neakceptovanie záverov okresného súdu nezakladá nesprávnosť napadnutého rozhodnutia v predmetnej časti a nie je ani porušením práva na súdnu ochranu. Súčasťou tohto základného práva totiž nie je aj právo na procesný úspech. Inými slovami, nie je porušením práva na spravodlivý proces, ak súd nevyhoví procesnému alebo meritórnemu návrhu účastníka.

Na základe konštatovaného odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vo vzťahu k výroku II. napadnutého rozsudku vykonal v prejednávanej veci dokazovanie náležitým spôsobom a v potrebnom rozsahu, spôsobom plne zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania umožnil účastníkom realizáciu ich procesných práv a nadväzne zákonným spôsobom vyhodnotil tak procesnú aktivitu účastníkov konania, ako aj meritum veci. Vo vykonaní a hodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ust. § 157 ods. 2 O.s.p. aj správne a presvedčivo odôvodnil. Odvolací súd preto rozsudok okresného súdu vo výroku II. podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V ďalšom konaní okresný súd prioritne postupom v súlade s ust. § 43 ods. 1 O.s.p. vyzve navrhovateľku, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie, opravila alebo doplnila v lehote, ktorú jej určí v súlade s týmto zákonným ustanovením. V uznesení tiež uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať. Ak navrhovateľka v lehote podľa § 43 ods. 1 O.s.p. podanie neopraví alebo nedoplní (vrátane skutkových tvrdení pre takúto opravu a doplnenie) a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd odmietne podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania. V prípade riadneho doplnenia návrhu na začatie konania okresný súd vykoná procesné úkony v rámci prípravy pojednávania, t.j. doručí doplnené podanie odporcom v rade 1/ a 2/ prostredníctvom ich právneho zástupcu a následne vytyčí vo veci termín pojednávania, na ktorom vykoná dokazovanie výsluchom účastníkov i listinnými dôkazmi, prípadne dôkazmi navrhnutými účastníkmi. Po náležitom zistení skutkového stavu na pojednávaní, okresný súd opätovne rozhodne vo veci samej, pričom je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.) vysloveným vyššie. V nadväznosti na rozhodnutie vo veci samej okresný súd opätovne rozhodne aj o náhrade trov konania.

V novom rozhodnutí o trovách konania súd I. stupňa rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.